

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Hr. Erling Olsen får det i hvert fald til at lyde pænt, ordene om, at vi skal have velkonsoliderede virksomheder. Men det kan da ikke afløses af, at vi så ikke skal have konkurrence, eller at de samme skal eje alle virksomhederne. Det er jo ikke ligegyldigt, hvor kapitalen kommer fra.

Da LD og ATP begyndte deres virksomhed her i landet, sagde de, at man skulle være passivt med, man skulle ikke have nogen medbestemmelse, man ville ikke sidde i bestyrelser, man ville ingenting. I dag begynder man så småt at sige – ja, det siger man flere steder – at magten og indflydelsen følger selvfølgelig pengene. Det sidste med, at magten og indflydelsen følger pengene, kan jeg i hvert fald ikke modsige, og derfor er jeg bange for at give flere penge væk, end jeg synes, man skal have magt og indflydelse for. Jeg er ked af, hvis det går den vej.

I øvrigt illustrerer dette eksempel en meget yndet Christiansborgsport. Det illustrerer nemlig, at først får man et forslag om én lille procent til at glide ned, og når man så rammer hovedet mod den procent, kommer man frem med et forslag om, at nu bør den være lidt større. Derfor var der også meget oprør i sidste uge, da man talte om kommunale og amtslige virksomheder, der kunne få lov at lave aktieselskaber, for der er ikke mere nogen, der tror på disse procenter; de bliver bare ændret, efterhånden som presset fra organisationerne kommer. Og når disse organisationer sidder på den stærke side, dér, hvor hr. Erling Olsen sidder, hvor LD er, kommer der selvfølgelig et stort pres.

Ingen kan fortælle mig, hvad galt der er ved, at LD ikke køber flere aktier. De behøver da ikke sælge nogen for at investere i nogle andre. Det er da ikke naturnødvendigt for Lønmodtagernes Dyrtdidsfond, at de skal drive erhvervsvirksomhed. De kan da – til deres medejeres store fornøjelse – investere pengene i andre ting.

Jeg siger stadig væk, at så megen magt på så få hænder ikke kan undgå at korrumpere, og samfundet har ikke brug for det.

Erling Olsen (S):

Meget kort: Problemet er, at Lønmodtager-

nes Dyrtdidsfond er landets største såkaldte ventureselskab, der går ind og hjælper nye ting i gang. Og ser vi på resultaterne af det, viser det sig, at det har givet et pænt afkast og sat meget i gang.

Hvis der kommer nogen med nye, gode ideer, som gerne vil have Lønmodtagernes Dyrtdidsfond med, må man sige: Vi har stødt hovedet på det her loft, fordi de værdipapirer, vi havde, var købt pænt og ordentligt ind. Og i andre forsikringselskaber og pensionskasser skal de optages til anskaffelseskurs, men vi skal optage til markedskurs; derfor bliver vi nødt til at sælge noget for at kunne gå ind og løse andre opgaver.

Jeg mener også, det er meget afgørende, at man ikke i Lønmodtagernes Dyrtdidsfond sidder og kører, om jeg så må sige det hele ud fra en samlet magtpolitisk strategi. Det, man gør, er, at man siger: Nu udpeger vi nogle folk, som er professionelle. Det er ikke, fordi de er lønmodtagerrepræsentanter, men det er professionelle bestyrelsesmedlemmer, folk, der har forretningsmæssig erfaring, som er velegnede til det, som kender til de pågældende brancher. Så giver vi dem i øvrigt frie hænder ud fra nogle almindelige retningslinjer om, at vi ikke skal holde liv i noget, der ikke duer; det skal være noget, der kan udvikle sig. Det er ikke sådan, at man siger, at nu køber man op det ene og det andet sted og sikrer sig bestemmende indflydelse og sjakrer med papirerne. Det er ikke det, man gør, man decentraliserer i meget, meget vidt omfang, og det gør man, fordi det er forretningsmæssigt rigtigt.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Det er sådan for alle investorer, at de rammer enten et lovloft eller et likviditetsloft eller andet. Jeg ser ikke nogen problemer i, at der rammes nogle lofter, når det drejer sig om, at kun 25 pct. af andres investerede kapital kan bruges til disse risikofyldte formål.

Så vil jeg gerne sige om den decentralisering, der foregår, at ligesom der ikke var noget om, at man ikke ville være aktive i disse selskaber eller besætte bestyrelsesposter eller bestemme noget fra starten, så vil det også helt naturligt gå sådan, at den dag, det klemmer, den dag, to væsentlige selskaber med den samme ejer konkurrerer med hinanden, vil det